PRAVIEŠU PĀRBAUDĪŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dan. 10:7–19; 5. Moz. 13:1–5; Jes. 8:20; Jņ. 11:25; Ap. d. 15:36–39; Jer. 28:9, 15–17.

ATMIŅAS PANTS:

"Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai tie ir no Dieva, jo daudzi viltus pravieši ir izgājuši pasaulē" (1. Jņ. 4:1, NKJV).

Ists dimants ir viens no vērtīgākajiem dārgakmeņiem uz zemes. Ir iespējams izgatavot neīstus dimantus, bet tie ir bezvērtīgi. Tātad kā pārbaudīt, vai dimants ir īsts? Dažas pārbaudes var veikt mājas apstākļos ar vienkāršiem rīkiem. Citas prasa profesionālu pieredzi. Lielākā daļa pārbaužu vienas pašas vēl nav pilnīgs pierādījums, bet, ja dimants iztur vairākas pārbaudes, mēs varam būt pārliecināti, ka tas ir īsts.

Dimants ir viens no izturīgākajiem materiāliem uz zemes. Daļa no dimanta izturības ir tā spēja izturēt ļoti augstas temperatūras un straujas temperatūras svārstības. Lai pārbaudītu dimantu, to var uzkarsēt ar šķiltavām vai degli un pēc tam iemest aukstā ūdenī. Īstu dimantu tas nesabojās, taču viltotais akmens, visticamāk, sadrups!

Pravietošanas dāvana ir vērtīgāka par jebkuru dimantu, tomēr, ja kāds apgalvo, ka viņam ir šī dāvana, nevar vienkārši pieņemt kā īstu. Šis apgalvojums ir jāpārbauda. Šonedēļ mēs pētīsim Bībeles praviešus, lai atklātu Bībeles principus, ko izmantoja, lai pārbaudītu praviešu autentiskumu.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 28. novembrī.

Pārdabiskā loma

Iziešanas no Ēģiptes laikā Kungs runāja uz Savu tautu par pravietiskajām dāvanām viņu vidū, sacīdams: "Klausiet tagad Manus vārdus! Ja jūsu vidū ir pravietis, tad Es, Tas Kungs, viņam atklājos vai nu parādībās, vai Es ar viņu runāju sapņos." (4. Moz. 12:6)

Pravietiskā vēstījuma un aicinājuma pamatā bieži vien ir pārdabisks elements; tas noteikti pārsniedz vienkāršu iespaidu vai ideju, kas var rasties cilvēka prātā. Pravietis saņem tiešu ziņu no Dieva, bieži vien pravietisku sapņu vai atklāsmju veidā (Dan. 8:1; Jes. 1:1; Ap. d. 9:10 u. c.), un vēl var būt arī fiziskas parādības.

Uzskaitiet dažas fiziskās parādības, ko pravietis Daniēls piedzīvoja, kamēr bija atklāsmē. Sk. Dan. 10:7–19. _____

_____

_____

Kad sākās atklāsme, Daniēls zaudēja visus spēkus. Visas šīs pieredzes laikā viņš bija pilnīgi atkarīgs no Dieva. Lai gan tie, kas bija kopā ar viņu, atklāsmi neredzēja, dievišķā klātbūtne bija tik spēcīga, ka viņi aizbēga un no bailēm paslēpās. Dievs var izmantot fiziskas parādības, lai pravieša uzmanību pievērstu tam, lai pravietiskais vēstījums tiktu ievērots.

Ko 5. Moz. 13:1–5 mums māca par pravietiskajām dāvanām? _____

_____

_____

Lai gan parādības nozīmē to, ka darbojas pārdabisks spēks, tas automātiski nenozīmē, ka persona, kas piedzīvo šīs parādības, ir Dieva iedvesmota. Arī sātans var rādīt pārdabiskas lietas.

Neviens atsevišķs pierādījums neapstiprina pravietisko kalpošanu. Pravieši ir jāpārbauda neatkarīgi no fiziskām parādībām. Pārdabiskas parādības nav īstas pravietiskās dāvanas pierādījums. Lai varētu kādu apstiprināt kā Dieva vēstnesi, ir jāiztur visi Bībelē minētie pravieša pārbaudes testi. Diemžēl vēsture ir pilna ar viltus praviešiem (sk. Mt. 7:15).

Dažās kultūrās pārdabiskas parādības ir izplatītākas nekā citās. Kāpēc mums jābūt ļoti uzmanīgiem savos centienos noskaidrot, vai pārdabiskais patiešām nācis no Dieva? _____

_____

_____

Saskaņa ar Bībeli

Mēs, cilvēki, bieži vien runājam paši sev pretī un esam viltīgi, taču Dievs nemelo (sk. 4. Moz. 23:19). Pravietiskās vēstis, ko Viņš sniedz caur praviešiem, būs konsekventas. Viņa nemainīgā patiesība atspoguļosies pravietiskajās vēstīs, ko Viņš sniedz.

*Izlasi Jes. 8:20. Kādu būtisku domu Viņš uzsver?*_____

_____

_____

_____

Bībele vienmēr ir galīgais standarts jebkuram apgalvojumam par inspirāciju. Pravieši ir jāpārbauda, salīdzinot viņu teikto ar to, ko saka Bībele. Patiess pravietis nekad nerunās pretī Bībelei, nekad nemazinās vai nenovirzīs uzmanību no Bībeles patiesības. Tāpēc Svēto Rakstu zināšanas ir tik svarīgas tiem, kuri vēlas sekot Kungam un neļaut viltus skolotājiem vai viltus praviešiem sevi pievilt. Vecajā un Jaunajā Derībā viens pēc otra pravieši bieži norādīja uz agrākiem pravietiskajiem rakstiem, tos izceļot kā savas pravietiskās kalpošanas pamatu. Vēlāki Bībeles pravieši sniedz papildu ieskatu Dieva plānos un pestīšanas plānā, bet tie nekad nerunās pretī pamatprincipiem un priekšstatiem, ko Dievs jau ir devis.

Ko 2. Pēt. 1:19–21, Rom. 15:4 un Jēk. 1:17 mums māca par Dievu un pravietiskajām vēstīm, ko Viņš ir devis gadsimtu gaitā? _____

_____

_____

_____

_____

Vecās Derības pamats pestīšanas plāna izpratnei tika ielikts pirmajā pravietojumā, ko Dievs pats deva 1. Moz. 3:15. Upuru sistēma ilustrēja šo plānu, bet sīkākas ziņas par to, kā Dieva Jērs, Jēzus Kristus, nāks, dzīvos un mirs par cilvēci, tika pakāpeniski izskaidrotas vēlākos pravietojumos.

Kā redzam Bībelē, Dievs atklāj patiesību tad, kad Viņa tauta ir spējīga to saprast. Tas ļauj katrai nākamajai paaudzei patiesības izpratni padziļināt. Lūk, ko nozīmē jēdziens "progresīvā patiesība". Tas ir, katrai nākamajai paaudzei bieži vien būs dziļāka izpratne par Dieva patiesību nekā iepriekšējai.

Tomēr vienu būtisku punktu nav iespējams uzsvērt par daudz: jaunās atklāsmes nekad nebūs pretrunā ar patiesību, ko Dievs devis jau agrāk.

Kristus iemiesošanās

Saskaņā ar 1. Jņ. 4:1–3 pārbaude attiecībā uz ticību Jēzus nākšanai miesā ātri izslēgtu cilvēkus, kuri apgalvo, ka ir pravieši no citām lielajām pasaules reliģijām un tos, kuri apgalvo, ka ir saistīti ar garīgo sfēru, bet nepieder nevienai konkrētai reliģijai. Ja cilvēks "neatzīst, ka Jēzus Kristus ir nācis miesā", tad šis cilvēks "nav no Dieva" (1. Jņ. 4:3, NKJV).

Kad Jānis rakstīja šos pantus, viņš domāja par viltus skolotājiem, kuri mācīja, ka Jēzus nebija cilvēks, bet tikai izskatījās kā cilvēks. Šis pārbaudījums tomēr iet vēl dziļāk. Tas neapgalvo tikai to, ka pravietim jāpiekrīt, ka Jēzus bija reāla persona, kas dzīvoja uz zemes. Lielākā daļa kristiešu tā domā par Jēzu. Jānis tajā laikā risināja ļoti konkrētu jautājumu; tomēr viņa pravietiskie vārdi satur svarīgas patiesības arī nākamajām paaudzēm.

*Ko šie panti mums stāsta par Jēzu? Jņ. 3:16; 2. Kor. 5:21; Jņ. 11:25; Ebr. 4:14, 15; Jņ. 14:1–3.*_____

_____

_____

_____

Patiesiem praviešiem ir jātic, ka Jēzus bija ne tikai iemiesojies Dievs, bet arī īsts cilvēks. Viņiem ir arī jāatzīst pilnīga patiesība par Jēzu – Viņa misiju, bezgrēcīgo dzīvi, aizvietojošo nāvi, augšāmcelšanos un augstā priestera kalpošanu Debesīs, kā arī Viņa otro atnākšanu. Tas nozīmē vairāk nekā tikai piekrišanu tam, ka Jēzus dzīvoja virs zemes. Jēzum jābūt pravieša mācību centrā, nevis tikai kādai blakustēmai. Viņa vēstījumiem jāved cilvēki pie glābjošām attiecībām ar Jēzu.

Svētā Gara iedvesmotais pravietiskais vārds ir Dieva gaismas stars, kas izkliedē tumsību mūsos, līdz Jēzus, Rīta Zvaigzne, uzaust mūsu sirdīs, un pravietiskā dāvana mūs savieno ar Viņu un nepārtraukti norāda uz Viņu.

Pravieši, kas cildina Jēzu, nemēģinās radīt savu sekotāju pulku vai reklamēt sevi (Ap. d. 4:12). Viņi būs gatavi kalpot, nevis izmantot tos, pie kuriem viņi ir sūtīti. Tajā pašā laikā, kā mēs redzēsim rīt, Dieva pravieši bija cilvēki un, tāpat kā mēs visi, arī grēcinieki, kam vajadzīgs evaņģēlijs.

*Jēzus, būdams pilnībā Dievs, mira kā mūsu aizstāvis, uzņemoties sodu par mūsu grēkiem. Kāpēc šī izpratne ir tik būtiska mūsu ticībai? Ko mēs zaudējam, ja aizmirstam šo mācību?*_____

_____

_____

Labie augļi

Kalna svētrunā (Mt. 5–7) Jēzus izskaidroja kristīgās draudzes pamatus. Šķiet, ka pravietiskā kalpošana ir daļa no šiem pamatiem. Galu galā, Jēzus brīdināja par viltus praviešiem, sacīdams: "Pēc viņu augļiem jūs tos pazīsiet" (Mt. 7:20, NKJV).

Augļa kvalitāti var novērtēt tikai laika gaitā. Novērojot pravieša raksturu un to, kādi ir viņa vēstījumu rezultāti, mēs varam secināt, vai šis pravietis ved citus pie Dieva vai attālina no Viņa.

Izlasi Jon. 1:1–3, Ap. d. 15:36–39 un Gal. 2:11–14. Ko šie panti mums māca par praviešiem? _____

_____

_____

_____

Tas, ka cilvēks ir pravietis, vēl nenozīmē, ka viņš ir bezgrēcīgs vai nepieļauj kļūdas savā dzīvē. Bībeles piemēros par Jonu, Pāvilu un pat Pēteri mēs redzam kļūdas un rakstura trūkumus. Tikai Dievs ir nevainojams; Viņa sūtņi tādi nav nekad. Praviešiem, tāpat kā mums visiem, ir vājības, bet dzīves virzienam jābūt nopamatotam Dievā, un pravieši nedrīkst iznīcināt savas kalpošanas iespaidu ar tādu dzīvesveidu, kas ir pretrunā viņu sludinātajai vēstij. Neviens pravietis pilnībā neatspoguļo Jēzu, toties patiess pravietis vismaz ir uzticīgs Dieva valstības principiem un dzīvesveidam (Mt. 7:16–20). Pret ikvienu, kurš apgalvo, ka ir Dieva vēstnesis, bet kura dzīvesveids acīmredzami ir pretrunā ar viņa vēstījumu, ir jāizturas ar aizdomām. Lai gan pravietiskais aicinājums ir grūts, daudzi pravieši savas kalpošanas laikā nesa "labus augļus". Piemēram, Mozus tomēr izveda Israēla bērnus cauri tuksnesim (5. Moz. 34:10–12). Hagaja uzticība iedrošināja Jūdas iedzīvotājus sākt otrā tempļa atjaunošanu, kas bija apturēta uz 19 gadiem (Hag. 1:12). Jesajas nelokāmais kalpošanas darbs kalpoja četriem Jūdas ķēniņiem, vadot tos cauri nemierīgam laikam un norādot uz Mesiju (Jes. 39:5, 6; Jes. 53:4–6). Mēs nevaram aizmirst Daniēla sirsnīgo atzīšanos (Dan. 9:15) vai Jeremijas asarām pilno apņēmību (Jer. 9:1). Neskatoties uz to, ka viņi bieži tika vajāti un pret viņiem izturējās slikti, Dieva pravieši vienmēr izrādīja patiesu mīlestību pret Viņu un Viņa tautu, kas ir labus augļus nesošas kalpošanas pazīme.

Cik bieži Dieva vīri vai sievas ir jūs pievīluši ar savu rīcību vai rakstura trūkumiem? Kādu svarīgu mācību jūs varat gūt no šīs pieredzes? _____

_____

_____

Piepildītie pravietojumi

Cilvēki bieži domā par pravieti kā par kādu, kas paredz nākotni, bet tas ir tikai viens no pravieša darba aspektiem. Pravieša darbs ietver daudz vairāk. Pravieši ved cilvēkus atpakaļ pie Dieva Vārda un sniedz padomus, brīdinājumus un iedrošinājumu.

Kāpēc pravieši, palīdzot cilvēkiem sagatavoties nākotnes notikumiem, arī paredz nākotni? Sk. Jer. 28:9, 15–17. _____

_____

_____

Pravietojuma piepildīšanās ir vēl viens veids, kā pārbaudīt pravieti. Patiesa pravieša vārdiem ir jāpiepildās: "Ja pravietis runās Tā Kunga Vārdā, bet pravietojums nepiepildās un nekļūst īstenība, tad tas ir vārds, ko Tas Kungs nav runājis; pravietis to ir teicis savā pārgalvībā, tāpēc nebīstieties no viņa" (5. Moz. 18:22). Šo pārbaudi var būt grūti veikt, jo daži pravietojumi ir ar nosacījumu; tas ir, tie var nepiepildīties, kā pravietis paredzējis, ja nosacījumi netiek izpildīti.

Šo principu mēs redzam Jonas un viņa brīdinājuma attiecībā uz Ninivi gadījumā. Jonas vēsts šķiet diezgan īsa un konkrēta: "Vēl četrdesmit dienas, un Ninive tiks iznīcināta!" (Jon. 3:4, NKJV) Tomēr nepiepildījās tā, kā viņš bija brīdinājis. Kāpēc?

Izlasi Jer. 18:7–10. Ko tas mums māca arī par pravietojumiem ar nosacījumu? _____

_____

_____

_____

Pravietojumi ar nosacījumu ir tādi pravietojumi, kas ir atkarīgi no cilvēku reakcijas uz Dieva vēstīm. Ja cilvēki maina savu attieksmi un uzvedību, paredzētais notikums var arī nenotikt. Ninives iedzīvotāji ņēma Jonas pravietojumu pie sirds un mainīja savu dzīvesveidu, tāpēc Dievs viņus nepazudināja (Jon. 3:10). Kad nākamās paaudzes aizmirsa šo pravietisko brīdinājumu un Ninive atkal kļuva par ļaunu, nežēlīgu vietu, Dievs to iznīcināja. Dievs zina nākotni, bet ne mēs. Mūsu ikdienas lēmumi lielā mērā nosaka mūsu nākotni.

Kāpēc ir svarīgi izprast nosacīto pravietojumu koncepciju? Kā šī izpratne var mums būtiski palīdzēt labāk aptvert Bībeles patiesības? _____

_____

_____

_____

"Baudiet un redziet"

Elenas Vaitas pravietošanas dāvanas pieņemšana septītās dienas adventistu vidū no tās sākuma līdz pat šim brīdim notika ar līdzīgām grūtībām, kā tas ir bijis daudziem Bībeles praviešiem. Pēc Elenas Vaitas pirmās vīzijas 1844. gada decembrī daži apšaubīja viņas pravietiskos apgalvojumus. Tas lika sabatu ievērojošajiem adventistiem (vēlāk septītās dienas adventistiem) izstrādāt argumentus Elenas Vaitas pravietošanas dāvanas atbalstam.

Pirmkārt, viņi piedāvāja teoloģisku pamatojumu pravietiskās dāvanas pastāvībai līdz laiku beigām. Viņi argumentēja, ka Bībele atbalsta pravietošanas dāvanas izpausmi arī mūsdienās.

Pamatojoties uz Joēla 2, Atkl. 12:17 un citām Rakstu vietām, pravietošana notiks "pēdējās dienās" un kļūs par Dieva pēdējo dienu ļaužu "atšķirības zīmi". (Sk. Gerhard Pfandl "The Gift of Prophecy and God's Remnant Church" 4. nod. "The Gift of Prophecy".)

Otrkārt, agrīnie adventisti atzīmēja, ka Elenas Vaitas dāvana pozitīvi ietekmē ticīgos. Piemēram, viņas pravietiskās atziņas palīdzēja vienot ticīgos, kuri apmeklēja Sabata konferences 1840. gadu beigās, kad bija domstarpības par Bībeles mācībām. Viņas dāvana turpināja nest "labus augļus" turpmākajos gadu desmitos, un viņas raksti septītās dienas adventistu vidū joprojām ir ietekmīgi.

Trešais arguments Elenas Vaitas aizstāvībai ir saistīts ar viņas vīziju pārdabiskajiem elementiem. Kā jau iepriekš minēts, vīziju laikā Elena Vaita piedzīvoja pārdabiskas parādības – stāstīja par viņai nezināmiem faktiem un apstākļiem, atklāja nākotnes notikumus, izrādīja pārdabisku spēku un, cita starpā, nespēja kontrolēt vai ietekmēt savu vīziju laiku.

Septītās dienas adventisti šodien turpina uzsvērt šos argumentus Elenas Vaitas dāvanas pamatotībai. Lai gan šie argumenti ir pamatoti, spēcīgs pierādījums par labu Elenai Vaitai ir cilvēku individuālā pieredze, lasot viņas rakstus. Kā mudināja dziesminieks Dāvids: "Baudiet un redziet, cik Tas Kungs ir labs" (Ps. 34:8). Tikai tad, kad ar lūgšanām lasām Elenas Vaitas rakstus, mēs varam novērtēt viņas pravietiskos apgalvojumus.

Labs variants, ar ko sākt, ir viņas nelielā, bet vispopulārākā grāmata "Ceļš pie Kristus". Pēc tam izlasi piecu sējumu sēriju "Laikmetu cīņa", kas izseko lielās cīņas tēmai no 1. Moz. grāmatas līdz pat Atklāsmes grāmatai. Viņas raksti ir plaši pieejami gan iespiestā, gan elektroniskā formātā (sk. EGWWritings.org) un ir tulkoti ļoti daudzās valodās.

Lai uzzinātu vairāk, apmeklējiet https://whiteestate.org/absg/9.